

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobce: V. V.
narozený X, státní příslušník Ukrajiny
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2024, č. j. OAM-3415-19/ZR-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Paní M. V., narozená dne X, není osobou zúčastněnou na řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci je předmětem soudního přezkumu přiměřenost rozhodnutí o zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu cizinci, který byl několikrát pravomocně odsouzen za spáchání úmyslných trestných činů. Soud shodně se žalovaným shledal, že takové rozhodnutí nepřiměřeně nezasahuje do soukromého a rodinného života žalobce.

Průběh správního řízení

2. Žalobce pobýval na území České republiky od roku 1999, od 19. 11. 2012 na základě povolení k trvalému pobytu. Dne 2. 4. 2024 žalovaný zahájil vůči žalobci řízení o zrušení tohoto pobytového oprávnění. Učinil tak z moci úřední na základě sdělení Okresního soudu v Mladé Boleslavi, že trestním příkazem ze dne 27. 12. 2023, sp. zn. 3 T 204/2023 (dále „trestní příkaz 3 T 204/2023“), byl žalobce odsouzen za přečin zpronevěry.
3. Žalovaný si následně opatřil opis z evidence rejstříku trestů žalobce, příslušné trestní příkazy, výpis z evidence přestupků a další podklady. Z nich vyplývá, že:
 - Trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 16. 8. 2022, sp. zn. 4 T 129/2022 (dále „trestní příkaz 4 T 129/2022“), byl žalobce odsouzen za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, který spáchal dne 1. 8. 2022, k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 1 roku. Dále mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel na 1 rok. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 27. 10. 2022.
 - Trestním příkazem Okresního soudu v Mladé Boleslavi ze dne 12. 7. 2023, sp. zn. 4 T 112/2023 (dále „trestní příkaz 4 T 112/2023“), byl žalobce odsouzen jednak za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku (dne 23. 6. 2023 řídil nákladní motorové vozidlo a bylo mu postupně naměřeno 1,8, 1,68 a 1,61 promile alkoholu v krvi), jednak za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (řídil vozidlo navzdory zákazu uloženému trestním příkazem 4 T 129/2022) k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 1 roku a s dohledem probačního úředníka. Dále mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel na 18 měsíců. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 15. 9. 2023.
 - Trestním příkazem 3 T 204/2023 byl žalobce odsouzen za přečin zpronevěry podle § 206 odst. 1, 3 trestního zákoníku (dne 16. 12. 2021 převzal 130 000 Kč za účelem výroby kuchyně, které si ponechal a použil pro vlastní potřebu). Za tento a za sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání z trestního příkazu 4 T 129/2022 byl odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu 2 let. Dále mu byl uložen zákaz řízení motorových vozidel na 1 rok. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 25. 1. 2024.

- Příkazem Magistrátu města Mladá Boleslav ze dne 27. 7. 2022, sp. zn. 37104/2022/SPO/LuBa, byl shledán vinným z přestupku proti veřejnému pořádku podle § 5 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 6. 3. 2022 mezi 4:50 a 4:53 na parkovišti před domem v podnapilém stavu neustále hlasitým řvaním na svou bývalou manželkou T. M. a její děti rušil noční klid a neuposlechl výzev hlídky Policie ČR k zanechání svého jednání.
4. V průběhu správního řízení žalobce dvakrát přislíbil, že se k podkladům pro vydání rozhodnutí písemně vyjádří. Poprvé uvedl, že se k věci vyjádří do 8 dnů, podruhé uvedl, že se vyjádří do 2 měsíců. Jelikož se žalobce v přislíbených lhůtách k věci nevyjádřil, vyzval jej žalovaný usnesením ze dne 17. 6. 2024 k tomu, aby se vyjádřil do 5 dnů.
 5. Ve vyjádření ze dne 4. 7. 2024 žalobce uvedl, že svého protiprávního jednání lituje. Na území pobýval 20 let zcela bezproblémově. Kvůli probíhající válce na Ukrajině se dostal do náročné psychické situace, se kterou se vyrovnával nadměrným pitím alkoholu. Právě nezvládnutý alkohol hrál roli v jeho protiprávním jednání. Aktuálně si žalobce uvědomuje své prohřešky a je odhodlán se ze svých chyb poučit. Již zcela abstínuje, dlouhodobě pracuje a vede řádný život. Zrušení trvalého pobytu by mělo ničivý dopad na jeho budoucnost i na jeho děti, které by fakticky ztratily otce. Děti spolu s bývalou manželkou T. přesvědčil, aby z Ukrajiny uprchli do České republiky, jak vyplývá i z příkazu Magistrátu města Mladá Boleslav ze dne 27. 7. 2022. S dětmi by se mohl stýkat, pouze pokud by za ním přijely na Ukrajinu, což po nich vzhledem k současné bezpečnostní situaci nelze vyžadovat. Kromě rodinného života by byl zasažen i ekonomicky. Možnost jeho pracovního uplatnění na Ukrajině je diametrálně horší, a to navíc za podstatně nižší mzdu. Průměrná čistá mzda činí asi 11 400 ukrajinských hřiven, tedy 7 800 Kč. Vyživovací povinnost vůči jeho dětem by tak byla ohrožena.
 6. Dne 26. 7. 2024 byl žalobce vyslechnut. Žalobce vypověděl, že je zdravý a svobodný. Dříve měl dvě rodiny, s partnerkami měl volný vztah. V České republice žije 25 let. Poslední tři roky se živí brigádně. Dříve se živil jako truhlář a restauratér starého nábytku. V podnikání se mu nedařilo, vyhlásil na sebe úpadek. Měsíčně si vydělá asi 4 500 Kč až 5 000 Kč, což mu stačí. Na pokutách má nějaký dluh, neví, jestli má vše zaplacené. Bydlení má zajištěné na základě ústní dohody v S. Dříve vlastnil podíl na této nemovitosti. Současně tam pobývá sedmdesátiletý P. B., bývalý zubní technik a nyní bezdomovec, o kterého se stará. Na území pobývá i matka žalobce, dva bratři, sestra (jeden bratr jezdí s kamionem; druhý bratr, sestra a matka bydlí v J.). Sám nemá žádné děti. Má tady ale přítelkyni, jejíž tři děti (R., nar. X, L., nar. X, a D., nar. X), vychovával a považuje je tak za své. Přítelkyni se jmenuje T. V., dříve S. *(dle zjištění žalovaného se nyní jmenuje F. – pozn. soudu)*. Nedávno získala české občanství. Mají spolu vztah, pomáhají si. Přítelkyně bydlí s dětmi v M. B. Nějakou dobu žili odděleně. V mezidobí měl žalobce vztah s T. M., která se již vdala a má dítě. Žalobce pomohl rodině jejího milence dostat se po vypuknutí války z Ukrajiny. Následně se s ní dostal do konfliktu, aktuálně s ní není v kontaktu. V České republice se žalobce cítí jako doma, na Ukrajině od svého odjezdu nebyl, má tam pouze vzdálenou rodinu. Existenčně je na něm závislý pan B., jinak nikdo. Své matce pomáhá dle potřeby. Žádné vlastní děti žalobce nemá, ale děti, které vychovával, považuje za vlastní; říkají mu tatínku. O D. se žalobce stará s jeho matkou, podporuje ho finančně i morálně. Žalobce přestal pít, potřebuje zpět řidičák a chce rozjet podnikání. Škodu způsobenou trestnou činností doposud neuhradil, začíná nyní od nuly. Z České republiky ale dluh splatí snáz než z Ukrajiny. Pokud by mu byl trvalý pobyt zrušen,

musel by kvůli probíhající válce požádat o azyl. Nemůže jít střílet do lidí. Svého protiprávního jednání upřímně lituje, svou chybu si uvědomuje.

7. Žalovaný vydal dne 31. 7. 2024 rozhodnutí, č. j. OAM-3415-19/ZR-2024 (dále „napadené rozhodnutí“), jímž podle § 77 odst. 1 písm. i) a podle odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“), zrušil platnost povolení k trvalému pobytu žalobce. Současně podle § 77 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovil žalobci 30denní lhůtu k vycestování z území České republiky.
8. Žalovaný vycházel v odůvodnění napadeného rozhodnutí z toho, že žalobce byl již třikrát odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu, přičemž od právní moci posledního odsouzení trestním příkazem 3 T 204/2023 do zahájení řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu neuplynula doba delší než 1 rok. Tím byl naplněn důvod pro zrušení trvalého pobytu podle § 77 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců. Současně byl naplněn i důvod pro zrušení tohoto pobytového oprávnění podle § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť protiprávní jednání žalobce představuje opakované a závažné narušení veřejného pořádku. Žalovaný podotkl, že žalobce postupoval v řízení obstrukčně, neboť se v jím přislíbených lhůtách k věci nevyjádřil. Žalovaný neshledal, že by napadené rozhodnutí nepřiměřeně zasahovalo do soukromého a rodinného života žalobce. Na adrese v M. B. uváděné žalobcem nežije T. V., jak uváděl žalobce, ale paní T. F., dříve S. Její dvě starší děti R. (nar. X) a O. (nar. X) jsou již dospělé a zaopatřené, nejsou existenčně závislé na žalobci. Žalobce se svou přítelkyní a jejím téměř zletilým synem D. (nar. X) nesdílí společnou domácnost, žalobce je hlášen na jiné adrese. Žalobce sám popsal výchovu jako občasné návštěvy a pomoc v domácnosti, což nelze považovat za stálou péči. D. biologický otec I. B. Š. nebyl doposud zbaven rodičovské odpovědnosti. S rodinnými příslušníky na území žalobce rovněž nesdílí společnou domácnost a nic nenasvědčuje tomu, že by na něm byly tyto osoby existenčně závislé. Žalobce má možnost být se svými blízkými i nadále, napadeným rozhodnutím nedojde k zákazu jeho pobytu na území. Pana B. nelze považovat za rodinného příslušníka žalobce. Žalobce sám uznal, že v minulosti jednal protiprávně. Škodu způsobenou trestnou činností dosud neuhradil. Pouze na základě faktu, že na Ukrajině probíhá válka, nelze dovozovat, že by nebylo možné zrušit žalobcovo povolení k trvalému pobytu, pokud jsou pro to dány zákonné důvody. Žalobce sice má na území soukromé a ekonomické vazby. Ty však nemají takový charakter, že by převážily nad negativními okolnostmi opakované trestné činnosti žalobce. Žalobcovo povolání není nijak vázané na území České republiky. Předchozí podnikání žalobce skončilo jeho úpadkem. Pakliže si žalobce vydělává brigádně pouze do 5 000 Kč měsíčně, lze očekávat, že na Ukrajině by dosahoval vyšších výdělků. Žalobce neuvedl nic konkrétního, co by nasvědčovalo tomu, že zrušením trvalého pobytu bude nepřiměřeně zasaženo do jeho soukromého a rodinného života ve smyslu čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále „Úmluva“). Vydání napadeného rozhodnutí navíc nebrání tomu, aby si žalobce požádal o nižší pobytový titul.

II. Obsah podání účastníků

9. Žalobce v žalobě podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), namítá, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav týkající se jeho soukromých a rodinných vazeb na území České republiky. Aniž by si žalovaný zjišťoval bližší informace (např. výsledkem rodinných příslušníků), bez dalšího dovodil, že napadené rozhodnutí

nepřiměřeně nezasáhne do jeho života. Žalovaný bagatelizoval všechny faktické a právní důsledky zrušení trvalého pobytu. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.

10. Žalobce uvádí, že v současné době v České republice pobývá v podstatě celá jeho rodina, a to jeho matka M. V. (nar. X), sestra I. (nar. X) a bratr I. (nar. X) a jeho bývalá přítelkyně T. F. s nezletilým synem D. a dalšími dvěma zletilými dětmi, R. a O. Ačkoliv žalobce s paní F. aktuálně již nežije, dlouhodobě s ní udržoval partnerský vztah a má s ní velmi dobré a přátelské vztahy. Její děti vychovával od dětství jako vlastní a doposud v jejich životech zastává roli otce. Celá rodina spolu dobře vychází a příležitostně (vzhledem k věku starších dětí) tráví volný čas. Nezletilý D. je na žalobci závislý, a to materiálně i citově.
11. Žalobce upozorňuje, že ačkoliv s ním bylo vedeno řízení o žádosti (*sic!*), bylo odpovědností žalovaného zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Této povinnosti žalovaného nezbavuje ani případné neposkytnutí součinnosti ze strany cizince. Okolnosti soukromého a rodinného života jsou stěžejní pro definování intenzity zásahu do základního práva žalobce ve smyslu čl. 8 Úmluvy a čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod (dále „Listina“). Ačkoliv zákon výslovně neukládá při zrušení zaměstnanecké karty (*sic!*) povinnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince, podle rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 23. 10. 2023, č. j. 10 Azs 234/2023-51, tato povinnost vyplývá přímo z čl. 8 Úmluvy. Nelze tak souhlasit se žalovaným, že v daném případě neměl povinnost posuzovat přiměřenost dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince. Žalovaný v napadeném rozhodnutí předem a bez náležitého odůvodnění upřednostnil veřejný zájem na zrušení pobytového oprávnění nad zájem na ochraně základního práva žalobce a jeho blízkých, aniž by posoudil proporcionalitu napadeného rozhodnutí dle § 174a zákona o pobytu cizinců. Žalovaný ve prospěch žalobce nezohlednil nízkou závažnost spáchaných přečinů ani skutečnost, že na území České republiky vede již téměř 22 let řádný život. Nezohlednil ani rodinné vazby žalobce na území a probíhající konflikt na Ukrajině. Žalovaným zmiňovaná možnost získání nižšího pobytového titulu je zcela hypotetická, neboť nelze předvídat, zda a případně jaké oprávnění bude žalobci skutečně uděleno.
12. Žalovaný se žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Setrvává na názoru, že žalobce svým protiprávním jednáním naplnil důvody pro zrušení povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 1 písm. i) a odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalovaný upozorňuje, že v daném případě se nejedná o řízení o žádosti či o řízení týkající se zrušení zaměstnanecké karty, jak je uváděno v žalobě. Trestnou činnost žalobce rozhodně nelze bagatelizovat. Dopady do soukromého a rodinného života byly v napadeném rozhodnutí zhodnoceny zcela dostatečným a věcně správným způsobem.

Průběh jednání

13. Při jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích a odkázali na svá písemná podání.
14. Žalovaný zdůraznil, že žalobce je recidivista, záznamy má nejen v rejstříku trestů, ale též v evidenci přestupků a v evidenční kartě řidiče. K námitce nedostatečně zjištěného skutkového stavu žalovaný odkázal na § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podle kterého je účastník povinen označit důkazy na odporu svých tvrzení, což se v tomto případě nestalo. Stejně tak z § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců vyplývá, že účastník řízení je povinen poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí. To se také nestalo. V rámci šetření sice bylo zjištěno, že zde žalobce má určité rodinné vazby, nejsou však trvalé, jde pouze o návštěvy. Žalobce si dne 19. 11.

2024 požádal o dlouhodobé vízum za účelem strpění pobytu na území strpění. Žalobce tedy ví, jak si může legalizovat pobyt na území jiným způsobem.

15. K dotazu soudu, zda zástupce žalobce disponuje plnou mocí též pro zastupování paní V., matky žalobce, jejíž přihlášení jakožto osoby zúčastněné na řízení a současně zastupování avizoval v přípisu ze dne 9. 10. 2024, přítomná substituční zástupkyně odpověděla, že o tom neví, nicméně setrvává na jejím přihlášení jakožto osoby zúčastněné.
16. Soud při jednání neprováděl žádné dokazování, neboť veškeré rozhodné skutečnosti bylo možné zjistit z obsahu správního spisu. K dotazu soudu obě strany uvedli, že žádné důkazy k provedení nenavrhují.

Osoby zúčastněné na řízení

17. Žalobce v žalobě neoznačil žádné osoby, které by přicházely v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení (srov. § 34 odst. 2 věta první s. ř. s.). Odpovědnost za správné stanovení okruhu osob, u nichž jsou splněny materiální podmínky dle § 34 odst. 1 s. ř. s., nicméně nese soud (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2005, č. j. 1 As 39/2004-75, č. 1479/2008 Sb. NSS).
18. Rodinní příslušníci cizince, kterému je žalobou napadeným rozhodnutím zrušena platnost povolení k trvalému pobytu, mohou být, v závislosti na konkrétních okolnostech případu, osobami přicházejícími v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení (viz např. rozsudek NSS ze dne 6. 12. 2017, č. j. 2 Azs 365/2017-26).
19. Soud proto vyrozuměl matku žalobce M. V. (která podle tvrzení žalobce vyžaduje jeho pomoc) a žalobcovu bývalou přítelkyni T. F. a její děti, které žalobce podle svých slov vychovával, o probíhajícím soudním řízení a vyzval je, aby oznámili, zda budou uplatňovat práva osob zúčastněné na řízení ve smyslu § 34 odst. 2 s. ř. s. K tomu jim stanovil lhůtu dvou týdnů od doručení výzvy.
20. Paní F. a její děti na výzvu k uplatnění práv podle § 34 odst. 2 s. ř. s. nereagovaly. Matce žalobce byla výzva včetně příslušného poučení doručena dne 19. 9. 2024. Posledním dnem lhůty pro oznámení ohledně uplatňování práv osoby zúčastněné na řízení tak byl čtvrtek 3. 10. 2024. Až dne 9. 10. 2024 zaslal zástupce žalobce soudu prostřednictvím své datové schránky oznámení, že matka žalobce bude uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. K zastupování žalobcovy matky však zástupce nepředložil plnou moc, a to ani v reakci na přípis soudu ze dne 18. 10. 2024 ani při soudním jednání. Nebylo proto zřejmé, zda je zástupce žalobce skutečně zmocněným zástupcem i jeho matky.
21. Soud proto shledal, že jednak zástupce žalobce nedoložil, že též zastupuje matku žalobce v tomto soudním řízení, jednak i pokud tomu tak bylo, tak na každý pád žalobcová matka oznámila uplatnění práv osoby zúčastněné na řízení opožděně. Nesplnila tedy formální podmínky účastenství ve smyslu § 34 odst. 2 s. ř. s. Soud proto podle § 34 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že paní M. V. není osobou zúčastněnou na řízení. Za této situace se soud již pro nadbytečnost nezabýval hodnocením, zda žalobcová matka naplňovala materiální podmínky účastenství dle § 34 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2020, č. j. 4 As 77/2020-18, odst. 21).

III. Posouzení věci soudem

Procesní podmínky

22. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 172 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), osobou k tomu oprávněnou a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené.

23. Žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí je též přípustná, neboť podle § 168 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že proti rozhodnutím žalovaného vydaným z důvodu uvedeného mj. v § 77 odst. 1 písm. i) a odst. 2 písm. a) tohoto zákona nelze podat odvolání. Napadené rozhodnutí je tudíž rozhodnutím, proti kterému již nelze uplatnit řádné opravné prostředky před správním orgánem [§ 68 písm. a) s. ř. s.].
24. Soud o žalobě rozhodl v souladu s § 172 odst. 10 zákona o pobytu cizinců do 90 dnů ode dne jejího podání.

Rozsah soudního přezkumu

25. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalovaného, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán. Vady, k nimž by bylo nutné přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
26. Soudní řízení správní je ovládáno zásadou dispoziční (srov. nález Ústavního soudu ze dne 14. 7. 2008, sp. zn. I. ÚS 1238/08). Od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nahrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu (srov. rozsudky NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 1 Afs 51/2024-36, odst. 14, a ze dne 2. 9. 2024, č. j. 4 As 350/2023-71, odst. 34). Tím je také garantována rovnost účastníků řízení. Pokud by soud domýšlel argumenty za žalobce, přestal by být nestranným rozhodčím sporu a přebíral by roli jeho advokáta. V této souvislosti soud upozorňuje, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej*“ (rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
27. Soud předně dává za pravdu žalovanému, že na některých místech se žalobní argumentace zcela míjí s podstatou posuzované věci (např. se nejedná o řízení o žádosti, nýbrž o řízení vedené z moci úřední; nejde o zrušení zaměstnanecké karty, ale o zrušení povolení k trvalému pobytu; § 77 odst. 2 zákona o pobytu cizinců výslovně stanoví povinnost zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí z hlediska dopadů do soukromého nebo rodinného života cizince atd.). Je to přitom právě kvalita žaloby, která podstatně předurčuje kvalitu a obsah rozhodnutí soudu.
28. V daném případě žalobce nijak nezpochybňoval, že byly splněny důvody pro zrušení jeho povolení k trvalému pobytu podle § 77 odst. 1 písm. i) i podle odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce tedy nerozporoval, že trestními příkazy 4 T 129/2022, 4 T 112/2023 a 3 T 204/2023 byl uznán vinným ze spáchání úmyslných trestných činů, přičemž od právní moci posledního odsouzení (25. 1. 2024) do zahájení řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu (2. 4. 2024) neuplynula doba delší než 1 rok [§ 77 odst. 1 písm. i) zákona o pobytu cizinců]. Rovněž blíže nerozporoval, že svým protiprávním jednáním opakovaně závažným způsobem narušil veřejný pořádek [§ 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců]. Soud doplňuje, že jde o dvě na sobě nezávislé skutkové podstaty, přičemž naplnění již jedné z nich je samostatně způsobilým důvodem pro zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 4. 2024, č. j. 33 A 3/2024-38, odst. 31).

29. Za této situace tak soud, vázán žalobními body, blíže nepřezkoumával zákonnost úvah a závěrů žalovaného z hlediska naplnění důvodů pro zrušení povolení k trvalému pobytu dle § 77 odst. 1 písm. i) a § 77 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 6. 8. 2024, č. j. 42 A 8/2024-63, odst. 33). Opačný postup by představoval podstatnou vadu řízení před soudem (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Afs 216/2006-63). Uvedená východiska je nutné při přezkumu napadeného rozhodnutí respektovat.

Věcné posouzení

30. Podstata žalobní argumentace spočívala v tom, že napadené rozhodnutí nepřiměřeně zasahuje do soukromého a rodinného života žalobce.
31. Podle § 174a odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců „[p]ři posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.“
32. Ustanovení § 77 zákona o pobytu cizinců ukládá posuzovat přiměřenost napadeného rozhodnutí jen v případě odst. 2, nikoliv v případě odst. 1, který upravuje závažnější důvody pro zrušení povolení k trvalému pobytu. Tato úprava vychází z předpokladu, že v běžných případech dle odst. 1 bude veřejný zájem zpravidla převažovat nad zájmem cizince na nenarušení jeho soukromého a rodinného života. Pro tyto případy nicméně judikatura dovodila, že i přes absenci výslovného zákonného požadavku jsou správní orgány povinny s ohledem na mezinárodní závazky přímo vyplývající z čl. 8 Úmluvy posoudit přiměřenost zásahu do rodinného a soukromého života cizince, avšak k potenciální aktivaci uvedeného článku musí cizinec ve správním řízení vznést konkrétní námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého či rodinného života. Teprve pak se správní orgán s touto námitkou musí vypořádat. Na tomto závěru nic nemění ani novela § 174a zákona o pobytu cizinců, která do tohoto ustanovení vložila s účinností od 15. 8. 2017 nový odst. 3, podle kterého se přiměřenost dopadů rozhodnutí posuzuje pouze v případech, kdy to zákon výslovně stanoví (srov. rozsudky NSS ze dne 12. 12. 2019, č. j. 10 Azs 310/2019-32, odst. 11–13, a ze dne 22. 1. 2020, č. j. 10 Azs 256/2019-39, č. 3990/2020 Sb. NSS, odst. 15–16). Nutno však zdůraznit, že není povinností správních orgánů výslovně v odůvodnění hodnotit všechna v úvahu přicházející kritéria pro posuzování přiměřenosti, ale postačí konkrétně reflektovat ty důvody, které cizinec dostatečně konkrétně tvrdí, nejde-li o specifické důvody vyplývající z průběhu správního řízení (srov. rozsudky NSS ze dne 26. 2. 2014, č. j. 8 As 109/2013-34, odst. 16, a ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018-31, odst. 18).
33. V nyní posuzované věci předně nelze přisvědčit námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost zjistit obsah napadeného rozhodnutí nebo důvody, pro které bylo rozhodnutí vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Za nepřezkoumatelné tak nelze považovat takové rozhodnutí, s jehož věcným obsahem žalobce nesouhlasí. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že se žalovaný zabýval otázkou dopadů napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, z jakých skutkových okolností

vycházel a jak je po právní stránce hodnotil. Soud proto shledal napadené rozhodnutí plně přezkoumatelným.

34. Žalovaný připustil, že žalobce si za dobu svého pobytu na území České republiky vytvořil určité soukromé a ekonomické vazby. Soud souhlasí s hodnocením žalovaného, že tyto vazby nemohou v daném případě převážit nad negativními okolnostmi opakované trestné činnosti žalobce. Není přitom pravdou, že by žalovaný faktické a právní důsledky zrušení povolení k trvalému pobytu jakkoliv bagatelizoval či že by žalobcův případ hodnotil paušálně. Žalovaný se naopak situací žalobce a dopady napadeného rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života zabýval poměrně detailně, a to na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu s přihlédnutím k jím vzneseným tvrzením (viz str. 5–11 napadeného rozhodnutí). Lze podotknout, že žalobce žádné důkazní návrhy ve správním (ani později soudním) řízení nevzněl, přesto žalovaný vycházel z tvrzení samotného žalobce ohledně jeho rodinných a dalších vazeb. S posouzením žalovaného se soud v základu ztotožňuje a v podrobnostech na něj odkazuje (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2024, č. j. 10 As 158/2024-45, odst. 16).
35. Kritéria, která je třeba zvážit při posouzení přiměřenosti rozhodnutí o zrušení povolení k trvalému pobytu do práva na soukromý a rodinný život chráněný čl. 8 Úmluvy, vymezil ve své judikatuře Evropský soud pro lidská práva (viz např. rozsudky velkého senátu ze dne 18. 10. 2006, *Üner proti Nizozemsku*, č. 46410/99, odst. 54–60, ze dne 23. 6. 2008, *Maslov proti Rakousku*, č. 1638/03, odst. 68–76, či ze dne 7. 12. 2021, *Savran proti Dánsku*, č. 57467/15, odst. 181–189). Z této judikatury vychází též judikatura českých správních soudů.
36. V první řadě čl. 8 Úmluvy nebrání tomu, aby i zde dlouho žijící cizinci mohli být za určitých okolností vyhoštěni či přišli o pobytové oprávnění. Ostatně čl. 8 odst. 2 Úmluvy výslovně počítá s okolnostmi, za kterých stát může oprávněně zasáhnout do práva na soukromý a rodinný život jednotlivce, mj. právě za účelem předcházení trestné činnosti.
37. Žalobce se sice jednotlivě dopustil relativně méně závažných trestných činů (přechůzů), ale v tomto případě soud zdůrazňuje jejich množství – žalobce se dopustil čtyř trestných činů, za které byl odsouzen třemi trestními příkazy. Mimo jiné se žalobce se dopustil trestného činu ohrožení pod vlivem návykové látky, když mu při řízení motorového vozidla bylo naměřeno 1,8 promile alkoholu v krvi (trestní příkaz 4 T 112/2023), či zpronevěřil 130 000 Kč (trestní příkaz 3 T 204/2023), které i dle svých vyjádření do vydání napadeného rozhodnutí poškozenému nenahradil. Vedle toho byl shledán vinným z přestupku pro občanskému soužití a jak správně upozornil žalovaný, též jeho evidenční karta řidiče svědčí o jeho nikoliv krátkodobých a ojedinělých problémech s dodržováním právních předpisů (zejména co se týče alkoholu za volantem). Nešlo tedy o ojedinělý exces z jinak řádně vedeného života. Současně soud podotýká, že žalobce spáchal shora popsané trestné činy úmyslně, nikoliv z nedbalosti, což dále stupňuje závažnost jeho trestné činnosti.
38. Jak správně upozornil žalovaný, žalobce si musel být vědom toho, že se páčáním trestné činnosti vystavuje ohrožení v podobě ztráty pobytového oprávnění ve státě, s nímž jej nepojí státoobčanské pouto a na jehož území nepobývá bezpodmínečně. Žalobce se do obtížné situace, která částečně dopadá i na jeho blízké, dostal vlastní opakovanou úmyslnou protiprávní činností, přičemž za toto jednání nese veškerou odpovědnost (srov. rozsudky NSS ze dne 30. 7. 2020, č. j. 6 Azs 161/2020-45, odst. 51, a ze dne 26. 8. 2020, č. j. 3 Azs 205/2020-48, odst. 21).

39. Závažnost zásahu do soukromého a rodinného života žalobce spočívá v tomto případě zejména v době, po kterou žalobce pobývá na území České republiky (od roku 1999, trvalý pobyt od roku 2012). Současně však nejde o situaci, kdy by se zde žalobce narodil, vyrůstal zde nebo zde strávil většinu svého dětství. Také nejde o případ, kdy by se trestné činnosti dopustil v mladém věku (srov. rozsudek *Maslov proti Rakousku*, odst. 72–75).
40. Ačkoliv si tedy žalobce nepochybně na území České republiky za posledních 25 let vybudoval určité vazby, soud neshledal žádné významné okolnosti, které by jej přesvědčily o nepřiměřenosti zrušení trvalého pobytu v nyní posuzovaném případě. Soud má za to, že žalobce nemá na území České republiky natolik úzké a intenzivní vazby, které by pro takový závěr svědčily. Z osobních vazeb na území České republiky žalobce zmiňoval zejména vztah se svou bývalou přítelkyní T. F. a jejími dětmi. Pakliže žalobce nadále neudrží s paní F. partnerský vztah ani s ní již nesdílí společnou domácnost a bydlí v jiné obci, žalovaný správně dovodil, že vazba k ní není natolik intenzivní, aby mohla převážit nad negativními okolnostmi opakované trestné činnosti žalobce. Sám žalobce ostatně uvedl, že s paní F. jsou aktuálně „pouze“ přátelé. Dvě starší děti paní F. (R. a O.) jsou již zletilé a zaopatřené, na žalobci nejsou nijak závislé. Ve vztahu k sedmnáctiletému D. nemá žalobce vyživovací povinnost. Sám žalobce ostatně ani při výslechu netvrdil, že by byl na něm D. existenčně závislý, pouze v obecné rovině uvedl, že se podílí na jeho výchově a podporuje ho finančně i morálně. Poprvé až v žalobě žalobce zmínil, že je na něm nezletilý D. materiálně závislý. Za situace, kdy žalobce dle vlastního tvrzení dosahuje měsíčně výdělku 4 500 Kč až 5 000 Kč, však dle soudu nelze takové tvrzení pokládat za věrohodné. Pokud jde o udržování vztahu s paní F. a jejími dětmi, lze souhlasit s žalovaným, že napadeným rozhodnutím nedojde k zákazu pobytu žalobce na území a možnost setkávání žalobce s jeho blízkými není vyloučena. Žalobce navíc může se svými blízkými komunikovat prostřednictvím telekomunikačních technologií na dálku. Tím může nadále realizovat svůj soukromý a rodinný život, třebaže se tak nepochybně bude dít obtížněji (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2024, č. j. 5 Azs 218/2023-72, odst. 37).
41. Žalobce má dále na území České republiky matku, sestru a bratra. Ani s těmito osobami však žalobce nesdílí společnou domácnost ani netvrdí, že by na něm byly tyto osoby existenčně závislé. Žalobce přitom neuvádí žádné bližší okolnosti, které by nasvědčovaly tomu, že by zrušení jeho povolení k trvalému pobytu nepřiměřeně zasahovalo do těchto rodinných vazeb. Za těchto okolností nelze žalovanému vytýkat, že rodinné příslušníky žalobce nevyslechl a při posouzení věci vycházel pouze z tvrzení žalobce (srov. rozsudek NSS ze dne 20. 12. 2022, č. j. 4 Azs 269/2022-25, odst. 22). Bylo totiž primárně na žalobci, aby ve vztahu k těmto osobám vznesl konkrétní námitku nepřiměřenosti zásahu do soukromého či rodinného života, což však neučinil. Soud proto pouze v obecné rovině uvádí, že ani ve vztahu k rodinným příslušníkům žalobce není po vydání napadeného rozhodnutí vyloučena možnost kontaktu, byť za ztížených podmínek.
42. V průběhu správního řízení žalobce dále zmiňoval, že je na něm existenčně závislý pan B., který s ním pobývá v nemovitosti v S. Tento aspekt svého soukromého života však žalobce v žalobě vůbec nezmiňoval, a proto se jím soud při přezkumu napadeného rozhodnutí blíže nezabýval. Stejně tak se soud nevěnoval ani vztahu žalobce s jeho bývalou přítelkyní T. M., s níž aktuálně ani není v kontaktu a neví, kde žije. Zjevně, i z toho, jak věc žalobce popisoval ve správním řízení, však nejde ani v jednom z těchto případů o žádné blízké vazby.
43. Soud pro úplnost podotýká, že žalobce je v produktivním věku, nevykonává specifickou činnost, kterou by nemohl vykonávat v jiné zemi, je zcela zdravý a z ničeho nevyplývá, že by

nebyl schopen se o sebe mimo Českou republiku postarat. Napadené rozhodnutí tak nelze pokládat za nepřiměřené ani pokud jde o dopady do ekonomických poměrů žalobce.

44. Jde-li o probíhající válečný konflikt na Ukrajině, soud shodně se žalovaným připomíná, že samotné zrušení nejvyššího možného pobytového titulu cizince v podobě povolení k trvalému pobytu nutně neznamená, že by žalobce nemohl na území České republiky alespoň dočasně setrvat. Svou pobytovou situaci na území může řešit např. prostřednictvím víza za účelem strpění podle § 33 zákona o pobytu cizinců, což ostatně žalobce dle tvrzení žalovaného při jednání (které nebylo nijak sporováno) nedávno učinil. Pakliže byla žalobci uložena povinnost vycestovat do 30 dnů z území České republiky, soud upozorňuje, že žalobce se nemusí navrátit do země původu, nýbrž je povinen vycestovat „pouze“ z území České republiky. Dostát závazku *non-refoulement* vyplývajícímu mimo jiné z čl. 2 a 3 Úmluvy lze přitom například i navrácením cizince do bezpečné třetí země (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 11. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27, odst. 34). S takovou možností ostatně výslovně počítá úprava v § 179 odst. 5 ve spojení s § 33 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců v případech, kdy by jinak bylo vyloučeno užití důvodů znemožňujících vycestování v důsledku mj. zvláště závažné trestné činnosti cizince (§ 179 odst. 3 a 4 téhož zákona). Přiměřenost zásahu napadeného rozhodnutí do života žalobce dále podtrhuje skutečnost, že žalobci nebylo uloženo vyhoštění a s ním spojený zákaz vstupu na území členských států EU.
45. Ani doba, která uplynula od spáchání trestné činnosti (naposledy 23. 6. 2023), nesvědčí podle soudu pro závěr o tom, že by již nebylo přiměřené žalobci povolení k trvalému pobytu zrušit. Žalobce sice tvrdí, že své trestné činnosti lituje, netvrdil a nedoložil však například, že by se do doby vydání napadeného rozhodnutí již osvědčil nebo že by nahradil škodu, kterou svou trestnou činností způsobil.
46. Zásah do soukromého a rodinného života žalobce tak nelze považovat za nepřiměřený. Soud proto shodně se žalovaným uzavírá, že případné komplikace, které mohou zrušením povolení k trvalému pobytu žalobci vzniknout, nepředstavují v situaci, kdy žalobce svým jednáním jednoznačně naplnil zákonné podmínky pro zrušení trvalého pobytu, natolik intenzivní újmu, pro kterou by bylo možné dovodit porušení čl. 8 Úmluvy, případně čl. 10 odst. 2 Listiny.

IV. Závěr a náklady řízení

47. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
48. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl procesně úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 5. prosince 2024

Karel Ulík, v. r.
samosoudce